

[Formanden.]

Det påhviler mig at stille forslag om behandlingen af dette forslag til rigsdagsbeslutning. Mit forslag vil gå ud på, at forslaget underkastes to behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således, at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse. Dette forslag vil komme på dagsordenen for et senere møde.

I skrivelser af 30. f. m. meddeler justitsministeren, at han i folketinget har fremsat:

Forslag til lov om ændring i lov om rettens pleje. (Midlertidig udvidelse af Højesteret m. m.)

og

forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje af 11. april 1916. (Udlæg m. v. i fremmede statsskibe).

I skrivelse af gårs dato meddeler formanden for det af rigsdagen i henhold til grundlovens § 45 nedsatte fællesudvalg til valg af medlemmer til kommissioner og hverv, at fællesudvalget har valgt medlem af landstinget, fru Ingeborg Hansen til medlem af det i § 1 i lov nr. 158 af 30. marts 1942 om revisionsordning ved Kongeriget Danmarks Hypotekbank m. v. nævnte revisionsråd for tiden indtil 31. marts 1951 i stedet for landstingsmand Alfred Kristensen, der har ønsket at udtræde.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg har herved den ære for det høje landsting at fremsætte forslag til lov om værn for dyr.

De gældende regler om dyreværn findes som bekendt i loven af 17. maj 1916.

Fremkomsten af denne lov, der nu er over 30 år gammel, betegnede et stort fremskridt på dyrebeskyttelsens område, og den gav dengang Danmark en førende stilling indenfor dyreværnslovgivningen. Danmark var således det første af de skandinaviske lande, der fik en selvstændig dyrebeskyttelseslov.

I den forløbne tid har der imidlertid i andre lande fundet en betydelig udvikling sted på dette område, således at vi her i landet ikke længere kan siges at have en tidssvarende lovgivning om dyreværn.

I de andre nordiske lande har man således fået nyere love med detaljerede regler, der tilsigter en mere effektiv dyrebeskyttelse.

Norge har i en lov af 21. juni 1929 givet regler om aflivning af husdyr m. v., der sikrer, at slagtning foregår på en så human

måde som muligt. Iøvrigt gælder i Norge om dyreværn en lov af 7. juni 1935, der har meget omfattende regler om behandling af dyr.

I Sverige gælder en lov af 4. juni 1937 om slagtning af husdyr samt en nyere lov om dyrebeskyttelse af 19. maj 1944; også Finland har regler af forholdsvis ny dato, nemlig i en lov af 14. april 1934.

Spørgsmålet om revision af den danske lov af 1916, der er temmelig kortfattet og kun indeholder få konkrete forskrifter, har navnlig været fremme til diskussion i den sidste halve snes år. Nærværende lovforslag, der er udarbejdet i justitsministeriet bl. a. på grundlag af et af Foreningen til Dyrenes Beskyttelse fremsat udkast, har været gjort til genstand for forhandling med landbrugsministeriet og andre interesserede myndigheder og organisationer. Forslaget giver detaljerede forskrifter om behandlingsmåder vedrørende dyr og indfører regler om hjemmel til i visse tilfælde ved dom at frakende personer, der gør sig skyldig i dyremishandling, retten til overhovedet at beskæftige sig med dyr.

Endvidere foreslås straffen for dyrplageri skærpet.

Det har under udarbejdelsen af forslaget været overvejet i dette at optage regler om slagtning og aflivning af dyr, men disse bestemmelser er foreløbig udgået efter henstilling fra repræsentanter for landbruget og slagterierne, der under henvisning til de i udlandet indvundne erfaringer har foreslået, at de herhenhørende spørgsmål gøres til genstand for en grundig kommissionsundersøgelse.

Jeg har derfor på indeværende tidspunkt fundet det rettest i forslaget alene at optage bestemmelserne i § 8 og § 16. I den sidste paragraf gives der justitsministeren hjemmel til bl. a. at udfærdige administrative forskrifter om slagtning og aflivning af dyr.

Idet jeg iøvrigt skal tillade mig at henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af midlertidig lov nr. 307 af 29. juni 1945 om tillæg til indkvarteringslovgivningen.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 212).